

fang, at det kræver en lovregulering. Dernæst vil en lovregulering jo kræve, at der er en myndighedsopfølgning, og der må vi nok sige, at vi her kan se nogle vanskeligheder med at leve op til det, og vi mener også, det vil være forbundet med en administration og nogle omkostninger, som ikke står mål med det tilsigtede, når der ikke er disse sundhedsfaglige be væggrunde for at skride ind.

Kl. 21:02

Formanden:

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 21:02

Marlene Harpsøe (DF):

Det er så til noget andet. Venstres ordfører fortæller jo, at Venstre ikke kan støtte forslaget, men jeg hørte da noget rigtig positivt, nemlig at Venstre godt vil give sig på et punkt, og det var i forhold til skriftlige tilladelser fra forældrene. Jeg synes da, det er positivt, at man fra Venstres side gerne vil bakke op om, at forældrene får mere kontrol over deres børn på det område, og er det noget, Venstre godt vil arbejde med og efterfølgende skrive i en beretning, når vi skal behandle forslaget i udvalget?

Kl. 21:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 21:03

Kim Andersen (V):

Lad os nu snakke om det i udvalget, om vi kan blive enige om, hvor væsentligt det problem i virkeligheden er, og om vi også kan blive enige om, om det er et område, vi i det hele taget skal detailregulere. Så må vi jo se, hvad vi kan blive enige om.

Jeg synes, det var ganske naturligt, om der var et sådant forhold mellem forældre og børn, at før man lod sig underlægge en sådan piercing – jeg synes bestemt, det på mange måder er noget besynderligt noget, som griber om sig, men det skal jeg jo ikke stå og kloge mig på, for det er jo individuelt, hvad man kaster sig ud i – talte man med sine forældre om, hvorfor det er så vigtigt at få en piercing i øret eller i næsen, eller hvor det nu kan være. Hvis man fik overbevist sin far eller mor eller dem begge om det, synes jeg, det ville være ganske naturligt, at man så fik en seddel med hjemmefra om, at det er o.k. der og der og på de og de vilkår, og at forældrene også havde undersøgt, hvor det kunne gøres ordentligt og forsvarligt. Det er muligvis for ideel en verden i denne sammenhæng, det lægger jeg

ikke skjul på, men jeg ville synes, det var naturligt.

Kl. 21:04

Formanden:

Og derved blev det. Der er ikke flere ønsker om korte bemærkninger. Tak til hr. Kim Andersen, og så er det fru Julie Skovsby som ordfører.

Kl. 21:04

(Ordfører)**Julie Skovsby (S):**

Tak for det. Vi Socialdemokrater kan støtte intentionerne og nogle af de tanker, som ligger bag beslutningsforslaget om forbud mod piercing at børn og unge, men vi kan ikke støtte beslutningsforslaget i dets helhed. Helt afgørende for vores beslutning om ikke at støtte et forbud mod piercing af børn og unge er aldersgrænsen på 15 år og ideen om, at man fra 15 til og med 17 år skal have en forælders tilladelse til at få foretaget en piercing, ligesom også problemets omfang – eller mangel på samme, kunne man sige – har været helt centralt for vores beslutning om ikke at støtte forslaget.

De tanker i beslutningsforslaget, som handler om, at klinikkerne, der laver piercinger, skal leve op til en ordentlig hygiejnestandard, og at der skal føres kontrol med klinikkerne, kan vi Socialdemokrater godt støtte. Det er tanker, som jeg vil anbefale at der arbejdes videre med i det efterfølgende udvalgsarbejde, eksempelvis kunne man undersøge muligheden for at lave en form for egenkontrolordning, som jo er kendetegnet ved at være betalt af branchen selv. En sådan ordning ville højne niveauet for alle, der ønsker en piercing og altså ikke kun for nogle aldersgrupper.

Med hensyn til aldersgrænsen på 15 år og forældre tilladelsen fra 15 til og med 17 år synes vi Socialdemokrater, at det er vigtigt at se på sammenhængen mellem de forskellige lavalder, myndighedsalder og aldersgrænser, som allerede findes i dag. Eksempelvis har vi både den seksuelle lavalder og den kriminelle lavalder på 15 år, men også retten til at frasige sig livsforlængende behandling eksisterer i dag for unge, der er fyldt 15 år. Særlig den sidstnævnte aldersgrænse synes jeg er relevant i den her sammenhæng. Retten til at frabede sig behandling, eksempelvis kemobehandling i tilfælde af en dødelig cancersygdom, finder vi i patientrettighedsloven. Den lov er jo vedtaget, for at ingen forældre kan tvinge deres børn eller unge til en livsforlængende behandling eller det modsatte,